

Homilie pro 29. neděli v mezidobí

Připravená českým misionářem P. Milanem Jurou z kongregace Nejmenších bratří sv. Františka z Pauly, který aktuálně slouží v Kamerunu.

Čtení:

Iz 45, 14-6

1 Te 1, 1-5b

Mt 22, 15-21

Dnes slavíme 29. neděli v mezidobí a tato neděle je také věnována misiím. Všichni křesťané, všichni pokřtění jsou povoláni Kristem a zároveň jsou posláni, aby skrze svůj život a svá ústa hlásali Krista. Můžeme tedy říci, že my všichni jsme misionáři.

Na to být misionářem není potřeba jet daleko ze své rodné země, začněme naši misii v našich rodinách, v práci, ve společnosti. Tady všude můžeme mluvit o Bohu, který nás miluje, který pro nás obětoval vlastního Syna a chce, abychom my všichni byli jeho syny a navzájem bratry. Bůh nám poslal svého Syna, aby nás vysvobodil od hříchu, který nás vzdaluje od Boha a bližního.

Můžeme říci, že první čtení nám mluví o misii, o zvěstování evangelia, o dobré zvěsti, která nám hlásá Boží odpuštění a osvobození ze hříchu. Jak už jsme řekli, každý z nás je poslán, aby hlásal, i přes to, že si myslíme, že se nás to osobně netýká. Bůh použil perského krále Kýra, aby obnovil Jeruzalém, i když král neměl k Bohu Izraele žádný osobní vztah. Všichni křesťané a celá Církev mají mít misijní charakter.

Druhé čtení nám hovoří o podpoře misií. Apoštol Pavel ve svém pozdravu děkuje soluňské církvi za její úsilí ve víře, za její modlitby a skutky lásky, křesťanské pomoci. Když jsme jednou přijali víru, tak se tato víra má projevit v činech, aby nebyla mrtvá. Řekli jsme, že jsme všichni misionáři a že proto není potřeba cestovat. Přesto však Bůh posílá některé své služebníky daleko od rodné země, aby hlásali Krista jiným národům a kulturám. Aby tito služebníci mohli dobře zvěstovat Boží Slovo, potřebují naši modlitbu, naše skutky lásky, křesťanské pomoci. Jinak řečeno pomoc duchovní, materiální a ekonomickou. Tak jak to čteme v listech apoštola Pavla a ve Skutcích Apoštolů.

Dnešní evangelium může mít více interpretací, ale pokusme se jej vyložit v souladu s misiemi. Farizeové kladou Ježíši záludnou otázku: jestli platit daň, kterou platili v Izraeli všichni, od dvanácti do pětadesáti let, nebo ne? Pán Ježíš odpovídá, aby se dalo císaři a Bohu to, co každému náleží. I na misiích je potřeba respektovat zákony každé země, kde se hlásá Boží slovo, aniž by se zapomnělo, že Bůh je Pánem celého světa. I Písmo svaté nás vybízí, abychom se modlili k Bohu za představitele zemí a mír ve světě. Boží Syn se stal jedním z nás. Bůh jedná skrze člověka, skrze každého z nás. Každý z nás je misionářem.